

LU C ERNA

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO

ČESKÁ SCÉNA

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN, příspěvková organizace
ředitel KAROL SUSZKA
šéf české scény MILOSLAV ČÍŽEK
dramaturg české scény IVAN MISAŘ

A LO I S J I R Á S E K

Lucerna

úprava MILOSLAV ČÍŽEK, IVAN MISAŘ

hudba ZDENĚK BARTÁK
hudební aranžmá a nahrávka DANIEL BARTÁK
texty písní EDUARD KREČMAR
choreografie RENATA MRÓZKOVÁ jh.
korepetice MIROSLAV LIŠKA
kostýmy VERONIKA HINDLE jh.
scéna JAN DUŠEK jh.
režie MILOSLAV ČÍŽEK

PREMIÉRA 5. KVĚTNA 2012 V 17.30 HOD. V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE
SEZÓNA 2011/2012
INSCENACE VZNIKLA ZA FINANČNÍ PODPORY
MINISTERSTVA KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY A MĚSTA ČESKÝ TĚŠÍN

** JANA HOLLÁ, LYDIE AMBROŽOVÁ, BARBORA
MATZNEROVÁ, KATEŘINA MICHEJDOVÁ,
KATEŘINA STAROSČÁKOVÁ, MAGDALENA
JEDZKOVÁ, ANETA BAČÍKOVÁ, ADÉLA ŠANGALOVÁ,
JAKUB KALETA. PAVEL BYRTUS, ALEŠ SURMA,
ONDŘEJ HAMBALČÍK, MATĚJ URBACZKA, DAVID
ŠVIDERSKÝ, LUKÁŠ HOLLÝ, JAN OLÁH, MIROSLAV
GLET, MARKÉTA ALFÖLDIOVÁ, VERONIKA
MOKROŠOVÁ, ANETA JURČKOVÁ,
TEREZA PUFFEROVÁ, ANETA BERGER
** externí spolupracovníci těšínského divadla
inspice RENÁTA STYSÍNSKÁ
náповěda LIBUŠE BERKOVÁ

OSOBY A OBSAZENÍ:

kněžna LUCIE BERGEROVÁ
dvořan MICHAL PRZEBINDA
vrchní PETR SUTORÝ
mlynář PETR DOPITA jh.
babička ŠÁRKA HRABALOVÁ
hanička MARKÉTA GLOSOVÁ jh.
braha ZDENĚK KLUSÁK
královna víl PETRA SKLÁŘOVÁ
zajíček MIROSLAV LIŠKA
zima JOSEF BIČIŠTĚ jh.
sejtka TOMÁŠ HÁBA
liška VOJTĚCH MICHALÍČEK jh.
kolečko JIŘÍ SIUDA jh.
klásek ZDENĚK HRABAL
klásková JOLANA FERENCOVÁ
ivan KAROL SUSZKA jh.
michal LUKÁŠ BARAN jh.
pan franc PETR PĚNKAVA
mušketýr JAROSLAV PALATÝ jh.
žán VÍTĚZSLAV KRYŠKE
komorná ADÉLA KRULIKOVSKÁ
kroužilka ONDŘEJ FRYDRYCH
votruba ROSTISLAV MIŠURA
rychtáři JINDŘICH TESARCZYK
ALFRÉD BENEK
JIŘÍ PONČA
FJODOR VICENEC

PETR DOPITA

Zpívat začal už jako dítě v dětském pěveckém sboru ve svém rodišti v Olomouci. O pár let později se představil již jako zpěvák olomouckého amatérského swingového orchestru *Alfa*.

Profesionální uměleckou dráhu zahájil, po několika vítězstvích v různých regionálních i celostátních talentových soutěžích, a to jako sólista *Orchestru Gustava Broma*, s nímž absolvoval řadu koncertů a televizních pořadů. V brněnském studiu Československého rozhlasu nahrál několik desítek písní s orchestrem Gustava Broma, bigbeatovou skupinou *Albatros*, orchestrem *Studio Brno* a se skupinou *Spektrum* (dříve *Forum*). Později působil v Polsku kde se svou doprovodnou skupinou a vlastním recitálovým pořadem procestoval téměř celou zemi.

Pět let účinkoval v poznaňském hudebním satirickém divadle *TEYATR*, ve kterém působil i jako pomocný režisér a podílel se na pořádání „kabaretní dílny“ pro studenty polských hereckých škol v Lazech u Koszalina (1982-87).

V roce 1985 založil v Brně Brňácký folkový kabaret *BRŇAFKA* a s autorským satirickým pořadem *Rovnou do brňavky* vystupoval až do

roku 1992 nejen po celé tehdy Československé republice (od Aše až po Sninu), ale i v klubech v Polsku. S *Brňafkou* dosáhl několika ocenění na různých (i mezinárodních) festivalech hu-

moru a satiry: *Kabareton FAMA* – Świnoujście Polsko (1. cena), *PAKA* Kraków (1. cena), *Olomoucký tvarůžek* (3. cena). Spolupracoval i s polskými kabarety *Koń Polski* a *Długi*, s nimiž vystupoval i v pořadech Polské televize .

V roce 1993 absolvoval brněnskou Státní konzervatoř a nastoupil do *Jihočeského divadla* v Českých Budějovicích jako sólista opery, kde vytvořil úctyhodnou řadu rolí.

Důležitým mezníkem v Dopitově umělecké kariéře byla titulní role v původním provedení muzikálu Karla Svobody *Dracula* (1996–1998). A od té doby hrál a hraje v muzikálech *Johanka z Arku*, *Tajemství*, *Sněhová královna*, *Kladivo na čarodějnice*, *Romeo a Julie*, *Donaha*, *Naháči*, *Robin Hood*, *Jekyll a Hyde* a v rockové opeře *Oidipus Tyranus*.

Kromě zpěvu se věnuje od svých 11 let hře na poněkud neobvyklý hudební nástroj – *kanadskou pilu*. S pilou procestoval řadu zemí západní a střední Evropy (Rakousko, Polsko, Švýcarsko, Německo, Itálii, Francii) a větší část USA. Hrál v New Yorku, Salt Lake City, Santa Monice, Pasadeně, Las Vegas, New Orleans a na Key Westu. V únoru 2002 absolvoval úspěšné koncertní turné po Japonsku s hráčem

na theremin Masamim Takeuchim (Nagoya, Ósaka, Toyohashi-Kozakai, Kanazawa, Kochi a Tokyo). Zde také dostal nabídku od vydavatelství Sunnyside music natočit sólové album na kanadskou pilu.

Tříkrát se zúčastnil *Mezinárodního festivalu hráčů na pilu International Musical Saw Festival* v Santa Cruz v Kalifornii a v letech 1998 a 2000 tam zvítězil. Rovněž vyhrál 1.cenu na prvním *Mistrovství světa ve hře na pilu 2000* na farmě Bolka Polívky společně se svým žákem Wojciechem Suchanem z Polska.

Jako hráč na pilu se podílel i na hudebních projektech jiných umělců, např. CD japonského hudebníka Masami Takeuchiho, CD skupiny *Monkey business Save the robots*, Lucie Bílé atd.

Jako zpěvák a instrumentalista vystupoval v četných pořadech ČT, TV NOVA i TV PRIMA, například *XXL* nebo *Talentmánie*, kde se dostal až do finále.

Od mládí píše písňové texty a komponuje hudbu k písním, které uplatnil jak ve svých autorských pořadech, tak i na svých CD – *Hazard*, *Tak to chtěl Bůh* – dueta s Magdou Malou. Na svém posledním CD *Vánoční sen* se prezentuje zpěvem i hrou na kanadskou pilu.

EDUARD KREČMAR

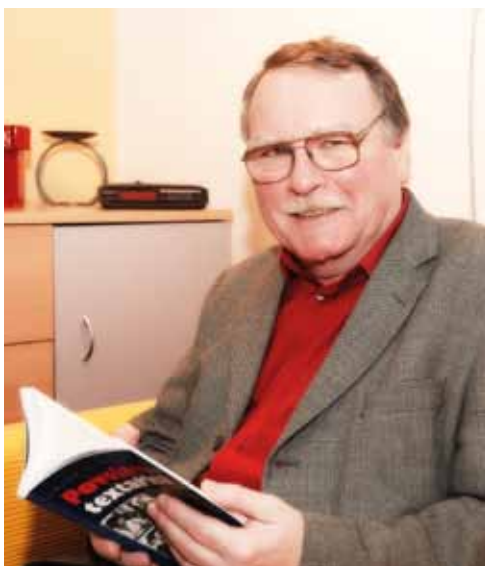
Ačkoli patří mezi naše nejlepší textaře, působí Eduard Krečmar nenápadně, někdy až plaše. Mluví rozvážně a úsporně, jakoby si slova šetřil do svých libret a písňových textů. Nejinak tomu bylo i při našem povídání...

Já jsem začal psát ve škole pod lavicí básničky. A tenkrát jsme všichni vášnivě poslouchali Radio Luxembourg, hlavně rokenrolovou muziku. Kluci založili studentskou kapelu, která měla krycí název Sputnici, aby se hned nepoznalo, že hrajeme americkou hudbu. Ale stejně to brzy prasklo. Ze začátku jsem zpíval, ale ten zpěv mi šel blbě, tak jsem zůstal raději v pozadí. Dělal jsem dramaturga skupiny, manažera, zabýval jsem se organizačními záležitostmi, ale hlavně jsem psal texty.

Takže tvoje dráha textaře začala celkem bez problémů.

Ne tak docela, problémy byly. Tenkrát mě vyhodili ze školy, rozpadla se mi kapela, která byla zároveň tak trochu jako divadélko malých forem, a já jsem se musel nějak živit.

Asi to nebylo jednoduché.

Samozřejmě že jsem nejprve musel texty nabízet. Některé se líbily a tak mě postupně začali oslovovat skladatelé i zpěváci.

Dnes patříš mezi uznávané a vyhledávané textaře.

Napsal jsi stovky písňových textů. Tvoříš ještě s tím počátečním nadšením, nebo převládá profese?

Musím říct, že mě psaní pořád ještě baví. Když sedím nad prázdným papírem, je to skoro stej-

ný pocit jaký jsem měl poprvé. A když začnu psát, tak je to pořád ještě jako v horečce. Pravda je, že se k tomu musím občas přinutit.

Byla doba, kdy tvé jméno nesmělo být zveřejněno. Prostě jsi byl zakázaný.

Ano, například brněnská inscenace *Babylonská věž*. Hudbu složil Václav Zahradník, já jsem napsal texty. Moje jméno nesmělo být uvedeno na plakátech ani v programu a při premiéře jsem se nemohl jít děkovat.

To jsi byl tak zlobivý?

No, já jsem měl nějaké resty z roku 1968...

Jak dlouho trvala ta klatba?

Trvala jenom pár let a nebylo to tak absolutní. Hlavně že už je to za námi!

Nedávno tě postihlo to, čemu se říká „významné životní jubileum“. Chystáš se bilancovat?

Nechystám. Já jsem ještě nic pořádného nepsal.

O tom nechci polemizovat a přeju k další otázce. Jsou textaři, kteří píšou text na hudbu, jiní nechají zhudebnit své texty a další dělají obojí.

Když jsem začínal psát, psal jsem na hudbu a dělám to dodnes. Zároveň jsem rád, když někdo napíše hudbu na moje texty. Třeba jako Vašo Patejdl nebo Zdeněk Barták, ten to taky

umí. Ale všichni skladatelé to neumějí. A dělám moc rád texty do her a muzikálů, kde se můžu vžít do těch postav, které už vymyslel někdo jiný.

Na čem teď pracuješ?

Když jsem dodělal texty do Lucerny, napsal jsem několik textů pro Karla Gotta, známe se už od roku 1962.

Mluvil o tobě moc hezky ve svém rozhlasovém pořadu „Zpátky si dám tenhle film“.

To mě těší. A moc si toho vážím.

Většina herců má vysněnou roli, po které bytostně touží. Máš také nějaký sen?

Ještě bych chtěl udělat muzikál, který by byl ze současnosti nebo z nedávné minulosti. Aby se v něm zobrazila doba, ve které žijeme nebo ve které žili naši rodiče.

A už na něm pracuješ?

Napsat scénář si netroufám.

Ale...

Já jsem se kdysi pokoušel napsat divadelní hry, ale nabylo to ono. Tak bych se rád přidal k někomu, kdo by to vymyslel... ten příběh... a já bych to otextoval.

Ze srdce ti přeju ať se to podaří. A děkuju za povídání.

DANIEL BARTÁK

herec, zpěvák, hudební skladatel,
aranžér a producent

ZDENĚK BARTÁK

hudební skladatel a producent

Je známý nejenom jako hitmaker (zvítězil v soutěži *Premio Bocelli* se skladbou *E mi manchi tu*, kterou Andrea Bocelli zařadil na své album), ale také jako autor hudby k úspěšným muzikálům, z nichž některé znají i diváci Těšínského divadla. *Jedna noc na Karlštejně*, *Romeo a Julie*, *Cesta kolem světa*, *Popelka*, hudební komedie

V roce 1996 složil úspěšně přijímací zkoušky na Pražskou konzervatoř – hudebně dramatický obor – herectví. Jeho talent brzy překročil hranice profese. V Hudebním divadle Karlín hrál na píáno s orchestrem Karla Vlacha v muzikálových představeních. Uplatňuje se jako muzikálový zpěvák a herec. Aranžuje, skládá a produkuje hudbu pro různé zpěváky a skupiny.

Jako moderátor a pianista účinkoval na TV Prima v pořadu *Hvězdy u piána*.

Pracuje na aranžmá k muzikálům svého otce.

Spolu s otcem připravuje hudbu do nového pokračování seriálu České televize *Sanitka 2* režiséra Filipa Renče.

Hrátky s čertem, se setkaly s velkým diváckým ohlasem. Velké úspěchy slavil Zdeněk Barták i v zahraničí. V jihokorejském Soulu získal dvakrát hlavní cenu GRAND PRIX. V roce 1999 za hudbu k muzikálu *The Tempest*, podle Shakespearovy hry *Bouře* a v roce 2002 za muzikál *Romeo a Julie*. A spolupráce s Národním divadlem v Soulu pokračuje.

Zdeněk Barták je autorem hudby k řadě celovečerních filmů a televizních seriálů (za všechny vzpomeňme seriál *Zdivočelá země*).

Je autorem hudby k muzikálu *Baron Prášil*, který se s úspěchem hraje v pražském divadle Hybernia.

redakce programu IVAN MISAŘ
foto KATEŘINA CZERNÁ
obálka JAN DUŠEK
design MARIAN SIEDLACZEK
tisk PROPRINT, s.r.o. ČESKÝ TĚŠÍN
program vydalo TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN,
příspěvková organizace
zřizovatel – MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
OSTRAVSKÁ 67 737 35 ČESKÝ TĚŠÍN
TEL. 558 746 022-23
INFO@TDIVADLO.CZ • WWW.TDIVADLO.CZ

práva k provozování tohoto díla zastupuje výhradně
agentura BARTAK MUSIC SPOL. S R.O.

vedoucí obchodního oddělení DAGMAR PAVLÍKOVÁ
šéf umělecko-technického provozu ALEŠ SZOTKOWSKI
vedoucí dekoráčnické dílny KRISTINA LIBOSKOVÁ
vedoucí krejčovny HELENA PROKOPOVÁ
vedoucí vlásenkárny JAROSLAVA DRŽÍKOVÁ
jevištní mistr ROMAN SEKULA
vedoucí zvuku a osvětlení VLADIMÍR RYBÁŘ
vedoucí úseku rekvizit JOSEF KUREK
rekvizity MILADA ZBONČÁKOVÁ
garderoba JANA ČERNÁ, PAVLA BRIJOVÁ
světla CZESŁAW CZAKOJ, MARTIN VALENTA
zvuk RICHARD DAMEK, MICHAL MALINIÁK
jevištní technika JIŘÍ PONČA, FJODOR VICENEC,
ALFRÉD BENEK, JINDŘICH TESARČZYK

A L O I S J I R Á S E K

c i t á t y

*Chléb z milosti je trpký,
byť by byl cukrem posypaný.*

O ŽIVOTĚ

Co v srdci nosíme, o to se bojíme.

O ŽIVOTĚ

*Kdyby chtěl být člověk s každým vždycky zadobře,
musel by často jednat proti svému svědomí a přesvědčení.
A ještě by to ničemu nepomohlo.*

O ŽIVOTĚ

*Co hledat, honit štěstí. Kdo honí štěstí, sám je štván.
Štěstí je sice vzácná květina, často však ji zalévají
slzami. A mšice se jí drží, mšice závidí.*

O ŽIVOTĚ

*Pomluva je rozlitý inkoust. Utřeš, očistíš,
a skvrna přece zůstane.*

O POMLUVÁCH

*Kdo víc ví, o to je bohatší, ale bohatý se nemá chudému
smát pro jeho chudobu.*

O ŽIVOTĚ

*Každý myslí, že má pravdu. A já si myslím,
že je nejlíp dobře dělat a nikomu neublížovat.*

Jistotná pravda je u Boha.

O ŽIVOTĚ

*Nezapomínejte, že první podmínka pravého umění
je volnost tvůrčí síly umělcovy.*

O UMĚLECKÉ TVORBĚ

*Lidé, které často navštívilo neštěstí, nemohou se zplna
oddat blaženému citu zabloudí-li k nim jednou štěstí,
nevěň v něj a ulekaná mysl vidí zase již stín
nadcházejícího neštěstí.*

O ŠTĚSTÍ

Dnešku plně neporozumí, kdo nezná věceřejška.

O HISTORII

Nač vzdychat, mluvit, nelze-li tím prospět a pomoci.

O ŽIVOTĚ

Je povinností každého, kdo může, povznášet bližního.

O ŽIVOTĚ

*Poezie a umění nejsou totožné.
Ve všem je poezie, ve světě, v přírodě.*

O POEZII

*Milovníci pravdy se ihned pohorší pravdou,
která jim leze příliš do svědomí.
Gogolové nebyvají vůbec oblíbeni,
vkruzích starousedlých jsou nenáviděni.*

O SPISOVATELSTVÍ

*Smutnější je to, že ve sborech i mezi žactvem
se ujímá bolševismus. A co se trpí straně
komunistické a co dělají socialisté i ti národní!
Jak se nemá vzmáhat fašismus. Dnes čtu
ve Venkově, že Moskva dala rozbít nebo hrubě poškodit
sokolský slet. Věřím tomu, ale také tomu, že se naši
nedají.*

O BOLŠEVISMU

